

OPTEGNELSER OM FAMILIERNE SUAN OG GRAM

VED

JØRGEN SWANE

I en lille Bog, indbundet i et gammel Nodemanuskript, har Købmand i Vordingborg HANS OLUFSEN SUAN (1629–1673) foretaget Optegnelser om sig selv og sin Familie; i 1793 er Bogen kommet LARS GRAM, der døde 1831 i Nexø som fhv. Toldoppebørselsbetjent, i Hænde, og ejes nu af Forfatteren JOHANNES BOOLSEN, der ikke ses at være i Slægt med nogen af de tidligere Ejere, og som velvilligst har stillet den til Udgiverens Raadighed.

Hans Olufsen Suan er født 28. Marts 1629 i Fæby i Ørslev Sogn som Søn af OLUF NIELSEN SUAN, der ejede en Ejendom i Ørslev, hvor han ogsaa var født, og hvor han døde i December 1649 i en Alder af 73 Aar og nogle Maaneder. Oluf Nielsen Suan blev gift c. 1614 med Dorte Pedersdatter, der var født i Grumløse, en Landsby mellem Lundby og Udby.

I dette Ægteskab var der fire Sønner, LAURS, NIELS, HANS og OLUF og 2 Døtre, Anne og en, der var død, da der skiftedes efter Faderen.

Hans Olufsen Suan blev gift 18. September 1653 i Vordingborg med MARGRETHE FRANTZDATTER HAMMER, Datter af Raadmand FRANTZ HAMMER og SITZEL BERTRAMSDATTER. Raadmand Hammer er formentlig den samme, som døde 1657 som Færgemand ved Vordingborg Færge. Frantz Hammer maa være bleven gift 2. Gang, da Dorte Frantz Hammers i 1657 bar en Datter af Hans Olufsen Suan til Daaben.

I Hans Olufsen Suans Ægteskab var der 7 Børn; i sine Optegnelser nævner han imidlertid kun 5, men der mangler Oplysninger for Tiden 1659 til 1670; paa Skiftet efter ham 16. Juni 1673 nævnes kun Børnene Oluf og Sidsel, hvis senere Skæbne er ubekendt.

Hans Olufsen Suan hørte til de betydeligere Købmænd i Vor-

dingborg, han var Raadmand, og hans Søster Anne var gift med Borgmester NIELS FRANDSEN.

Under Svenskekrigen led Vordingborg meget, og ejheller Hans Suan gik Ram forbi; dengang benyttede en Del af de daarligste Elementer blandt Landets egne Børn sig af den herskende Lovløshed – som vi jo ogsaa har oplevet – og Skomageren PEDER JYDE i Udby aftvang saaledes efterhaanden Hans Suan 6 Svin, 19 Faar, en liden brun Hest og et graat Øg, hans bedste Dyne og endelig en Ko, som senere fandtes hos CHRISTOFFER PEDERSEN i Præstø, der var Borgmester der fra 1656 til 1675.

Hans Suan benævnes Hans Svane Møller, da Knud Kleinsmed under det sidste svenske Indfald beklagede sig til ham over den ilde Medfart, han havde lidt.

Nogen helt fredelig Mand synes Hans Suan ikke at have været. Efter Afslutningen af Svenskekrigen havde han en Del Stridigheder med Borgmester¹ BALTZER MATHIESEN, hvad der formentlig fik denne til at nedlægge sit Embede.

I 1662, under en Strid imellem Tolderen SØREN CLEMMENSEN og Raadmand Hans Suan, suspendede Lensmanden Ulrik Fr. Gyldenløve Hans Suan til endelig Dom var faldet i Sagen, men i 1663 fik han igen kgl. Confirmation paa sin Raadmandsværdighed.

Hans Suan maa være kommet paa Fode efter de haarde Krigstider, thi Paaskeaften 1673 forærede han Vordingborg Kirke en Sølvkande paa 46 Lod. Kort Tid efter døde han, kun 44 Aar gammel; paa Skiftet efter ham ses, at han bl. a. havde en Bogsamling paa 27 Bøger.

Med ham forsvinder Navnet Suan fra Vordingborg, hans ældste Søn Olle (Oluf) var ved Faderens Død kun 16½ Aar gammel og har derfor ikke været i Stand til at føre Faderens Forretning videre.

Omtrent 100 Aar senere findes i Præstø HANS SVAN, der 1750 var Medunderskriver paa et Andragende i Anledning af Branden der s. A., og 1770 nævnes som Grundejere Bødkerne OLE og HANS SVAN, der vel kan tænkes at være Efterkommere af Hans Olufsen Suan.

I 1793 er Bogen, som ovenfor nævnt, kommet til Lars Gram, der har benyttet den til smaa Skildringer af sin Fader og af sin egen Ungdom foruden til Digte: „Ved en Venindes Afreyse“, „Til min Ven E(BBE) B(ORCH) og lyriske Optegnelser, bl. a. om Løvenborg.

Lars Gram er født 22. Februar 1777 i Ruds Vedby og døde 30. Juni 1831 i Nexø som fhv. Toldoppebørselsbetjent. Han blev omkring 1805 gift med LOVISA DIRKS, født 8. Januar 1779 i Rønne,

død 24. Juli 1849 i Dalslev – med hvem han havde 5 Sønner og 3 Døtre.

Lovisa Dirks var Datter af Apotheker i Rønne CASPER FR. DIRKS og BARBARA FUGLSANG.

Lars Gram var Søn af cand. theol. NIELS GRAM, født 25. Januar 1736 i Hornslet, der ikke gik videre paa den akademiske Løbebane, men døde som Forpagter paa Løvenborg og blev begravet 26. Juni 1788 (Butterup Kirkebog); han blev 1776 gift med MARGRETHE HEDVIG FOGH, født efter 1752 og død 12. April 1826 paa Hallebygaard. Hun var Datter af HANS LARSEN FOGH til Liselund ved Sorø, der 1. Gang var gift med METTE MADSDATTER SORTERUP og 2. Gang med ELISABETH DOROTHEA HANSTEEN. Efter Niels Grams Død giftede hun sig 2. Gang 23. Februar 1792 med Forpagter paa Løvenborg OLUF RASMUSSEN, døbt 1. Januar 1763 i Ørsløv, død 1. August 1814 paa Løvenborg; med ham havde hun 2 Døtre.

KILDER

P. A. Klein: Vordingborg Købstads Historie 1923. – N. V. Nielsen: Præste Købstads og Klosters Historie 1899. – Lengnich: Stamtavle over Niels Lauritzen Foghs Descendenter. – Stamtavle over Familien Gram 1882. – K. K. Henriksen: Rasmus Hansen i Ørsløv og hans Efterkommere. 1924.

HANNS OLLUFFSSEN SUAN Er denne boges Rette Eyermand.

Anno 1650: Den 12 Nouembr.

Nu tilhører den mig LARS GRAM, som har skrevet dette med sit eget Blod.

Den 15 August 1793.

Anno 1629: Den 28 Martij – Om paaskedag er Jeg født till werden udi fæbye i Ørsløff Sogn udj Seland, aff Erlige forældre min fader wed nauffn OLLUFF NIELSSEN SUAN født udj Ørsløff. min moder wed nauffn DORETE PEDERS DATER født udj grønsløse.

Anno 1637: wed paaschetiide er ieg Kommen i schole til worderingborg och waar Jeg da Otte Aar gamel. Først udj dansch Lesse scholle 1 Aar, udj Latin schoelle paa 1 Aars tiid udj Schriffuer Scholle Hos Anders frandtzen paa 1 Aars tiid. Noch udj prestøe Hoes CHRISTEN HAMMER paa 1/2 Aars tiid. Er til Samen 3 1/2 Aar Jeg gick udj scholle.

Anno 1641: ved michels dag Er Jeg kommen till Erlig og welfornehmme mand LAURIDTZ NIELSSEN², borgemester udj prestøe, at

tienne udj Hanns Kramboed, og tiente Jeg Hos Hannem till St. michels daug 1651 – och da Straxen komen till Wordingborg och holder hus for mig Selff.

Anno 1653: 9 Februarij Er Jeg udj herrens Nauffn troloffuit till min Hierte Kiere Festemøe MARGRETE FRANTZ DATER³ som er barnføed i Wordingborg aff Erlige forældre hendes fader ved nauffn FRANTZ HAMER, da Raadmand her i byen och hindes moeder wed nauff(n) SITZEL BERTRAMSDATER. gud unde och giffue at de(t) skeer gud i Himelen til ærre os begge till evig glede och Sallighed.

18 Septembr. gud were loffuit wied i den Hellig Eigtesschabsstand: gud giffue alting till løche, for Jesu helige nauffns schyld.

Anno 1655: Den 3 Maj om dagen Klochen 11 Hafuer Voer Herre Forløst min Kiere Hustrue och os begaffuit med en vng Søn, bleff Hemme døfft Med Nauffn Olle, blef døed den 5 Maj var 1 Søndag, Liger begraffuen Her udj Kierchegaarden, gud giffue Hannem en gledelig opstandelsse paa den yderste dag.

1656: den 5 Octob. om Naten Klochen 12 Hafuer wor Herre Anden gang Forløst min Hustruff och giffuit os 1 Søn och bleff døbt i Wordingborg Kiercke Aff Her Peder⁴ i Ægesborg och bleff Kaldet Olle, d. 12 8br. Anne Niels Frandtzens⁵ bar Ham til doben. Hans Fader vore Laurs⁶ Suan, Frands hamer⁷, Jacob Hansen i Baarse, Erich Jensen, Hyllebore⁸ Søffren Clemendsens, Tholliche Anders Kochis, Her Rasmussis⁹ Quinde i Hammer.

Anno 1657: Den 10 October: Om naten Imellum Elluffue och 12 Klochenn, Haffuer woer Herre 3 Gang forløst min Kiere Hustruffe och os giffuit 1 wng dater. – Bleff døbt i Vordingborg Kirche och bleff Kalded Sitzel, bar Hinde till daaben dorete frandtz Hammers, hindes fader Vaar borgmester Niels Frandtz, Søffren Clemendsen, Hans Koch¹⁰ Raad Mand, Peiter Carstensen Latin schollemester, Margrete¹¹ Baldsers, Anne Olle Pederssens, døde den . . . . . Liger begraffuen i Vordingborg Kirchegaard, gud giffue hende 1 gledelig opstandelse med Alle troe Christne.

1659: Den 8 April Hauffer wor herre 4 Gang forløst min Kierre Hustrue och os begaffued med 1 vng Søn, bleff døbt i Wordingborg Kircke och kalded Niels. Baar Hannem till daaben Hylleborge Søren Clemendsens. Hans fader waarre Anne Sal. Morten Pederssens, Anne¹² Niels dater, min broder Niels Suan, Peder felbereder, olle perssen Kremer, døde den . . . . . Liger begraffuen i Wordingborg Kirche gaard, gud giffue hannem med alle troe Christne en gledelig opstandelse.

1670. Den 27 7br Hauffuer woer Herre 7 gang forløst min Kierre Hustrue och os begaffuit med 1 wng Søn, bleff døbt i Wordingborg Kierche och bleff kalded Frandtzt: Baar Hannem till daaben Margrete¹³ Jens Christensens. Hans fader Warre Franche Meinerts quinde Anne, Magister Christen Spend¹⁴, Laurs Olsen Suan min broder, Per Pederssen Aarhuuss, Kirsten¹⁵ Niels dater min søster dater . . . . .

Anno 1649. Dem. Er min Hierte Kierre fader Olluff Nielsen Suan Hen soffuit fran denne ælendige Werden och bleff Hanns Salige Liig begrauffuen udi Ørsløff Kirke, gud giffue Hannem med alle gudtz wdvalde en gledelig opstandelse. – Hanns Alder waar 73 Aar och nogle Maaneder. Hauffide Leffuit i Egteschab med min Kierre moeder udj 35 Aar och nogle maaneder.

Anno 1650: Den 12 gbr. Stoad schiffte efter min Sal. Fader och waar vi 4 brødre, en Søster och 4 Søster børn – och effter schreffuit mig til falden paa min Quota.

Der følger nu en udførlig Redegørelse for, hvad Hans Suan arvede, hele hans Arvepart efter Faderen beløb sig til 500 Slettedaler 3 Mark 8 Skilling, saa det har været et velstaaende Hjem, han er kommet fra.

Hans Suan's Andel i „Eiedomsngaarden udj Ørsløff“ beløb sig til 80 Daler 6 Sk. som han afstod til sin Broder Laurs Svan mod dennes Part i Beviser og 1 Hest. Sin Andel i tærsket Korn, Vogne, Jernfang og Faar solgte han til sin Moder, hvem han ogsaa solgte en Hest og forskellige Smaating. Ogsaa til den anden Broder Niels Suan solgte han noget af sin Arvepart. Blandt andre Arvinger nævnes „lille Niels Suan“ og Borgmester Niels Frantzen, der var gift med hans Søster Anne. Af de Ting, som Hans Suan beholdt, kan nævnes 1 Sølv Kovsen og 2 Skeer, Gældsbeviser for 218 Daler, det ene fra Niels Erichsen, 2 Fade og 3 Tallerkener af Tin, Dækketøj, Sengetøj, 2 Bænke Hynder, den ene foræret ham af samtlige Arvinger, nogle Kreaturer, 2 Kobbergryder, en lang Kedel og 1 Tinflaske og endelig 1 Sten Kande med Sølvbeslag, 1 Fyrbøsse, 1 sort beslagen Kiste og 1 beslaget Skrin, i rede Penge 10 Daler. Endel af Tingene lod han blive ude hos Moderen paa Gaarden, dog med hans Mærke H. S eller

Anno 1651: Den 29 Januarij Hauffuer Jeg bekommet aff birgite S. Erich Claussens udj Wordingborg wed Vordeering effter shreffuit gotz for 100 Daler og Omkostning 1 Daler 12 Sk. Godset bestod i 4 Kreaturer, 2 Heste, 1 Vogn, forskelligt Sengetøj m. m. Det meste solgte Hans Suan og beholdt kun 1 Seng, 1 grønt Skab, 3 Kedler og 3 Par Lagen à 16 Alen.

Eftersom den der har skrevet det første i denne har skrevet det for halvandet Hundrede Aar siden, maa jeg tilstaae at han ikke allene i at skrive, men endog i at skrive ret, har været en Mester.

testerer

L. Gram.

Den 28 Septb. om Eftermiddag Kl. 2 saa jeg første Gang efter lang Fraværelse min uforglemmelige Ven Lars Gram, der i aar var kommen hid for at tage Examen artium.

ELIAS MONRAD¹⁶.

Et Lidet Skilderie

over

min Fader.

Min Fader NIELS GRAM var født Anno 1736 i Hornslet en liden Bondebye i Jydland, hans Fader var Proffessor LARS GRAM¹⁷, først Præst i Hornslet, siden i Sorøe og tilsidst i Steege paa Møen, hvor han døde som Provst. – Min Fader blev i sit 20 Aar Student, og var Privatist, med hans Studia gik det godt. Da han i nogle Aar havde været i Khvn, blev han Hovmester hos Conferentzraad Løvenørn¹⁸, hvor han, efter at have været der en Deel Aar, blev Inspectør over Godset, som han og godt forestod, da han her havde været i nogle Aar søgte om at blive Præst og kunde bleven det, hvis han kuns havde havt lidt meere Stadighed, han prædekede ofte i Slagelse og andre Kirker og prædekede med Fyndighed, hans Liv var ellers, om endog den meest upartiske skulde sige det, fuldt af gode Handlinger, og var han et iegodt Menneske. –

Han kom fra Antvorskov til Ruds Vedby hvor han var Forpagter i 6 Aar, derfra (kom) han til Løvegaard, hvor han havde adskillige Bryderier med den underlig sindede Herremand¹⁹. Fra dette Sted kom han til Løvenborg, hvor han ikke var ret længe, thi efter at alting var færdig med Flytningen og vi havde været der i 6 eller 8 Uger, døde han en roelig Død. Efter mange Livets Geenvordigheder hensov den Mand som var æret og elsket af alle, som baade var anseet og virkelig var en god og dydig Mand. – Ofte (har) han i Tusmørket taget mig op paa sit Skød, sigende til mig: Du min Søn har gode Natur Gaver, du kan maaske ogsaa komme frem i Verden, naar du skikker dig vel, men mærk dette vær paapassende og ei forstilt høflig. Disse synes jeg ofte at høre, havde han kuns levet endnu, stor Trøst

havde det været for hans Enke, som (han) efterlod sig med 9 umyndige Børn. –

Vor Herre har dog sørget for hende og givet hende en Mand, som er overmaade dog saavel imod hende som mod hendes Børn.

Korte Træk af mit Levnet min
Ven Ebbe Borch²⁰
helliget
af
Forfatteren.

Fortale.

Vil den Nar nu ogsaa skrive Levnets Beskrivelse, og det enda sin egen, da der i hans heele Liv ei er hændet et eneste Oprin af mindste Vigtighed. Den Nar, han kunde have nødig at lære A. B. C. først førend han udgiver noget. Dette i det mindste er jo saa ringe at ingen, som har andet at bestille vil spille Tiden derpaa, vil een, ja alle sige. Men lad dem, deres Recensioner og Anmærkninger skal ingentiid afskrække mig fra, hvad jeg har i Sinde.

At min Levnets Beskrivelse er usel, det nægter ingen, dog dette kan jeg sige til mit Forsvar, at manges een, som har været ligesaa ubetydelig een Person som jeg, har og skrevet Levnets Beskrivelser, ja det som var naragtigere.

Hensigten er, hvorfor Bogen er skreven, at jeg og min Ven, som den er dediceret til kunde have noget at moere os over. Moero kan jeg just ikke sige den kan tilveyebringe, og det er heller ikke Aarsagen, hvorfor den er skrevet, men at min Ven skulde see, hvad Fremgang jeg havde gjort i de skønne Videnskaber. –

Og af andre end af os skal den vist aldrig bevaras end sige læses.

Den 22 Februarij 1777 er jeg født til Verden. Min Fader var NIELS GRAM, en Søn af Professor og Provst LAURITZ GRAM paa Møen, og min Faders Farbroder var den over heele Europa bekiendte Etatsraad JOHANNES GRAM²¹. – Om hvilken kan læses i Mallings store og gode Handler og i Worms Lexicon over Lærde Mænd. –

Min Fader var altsaa Niels Gram, født (af) agtbare Forældre, havde anvendt sin Ungdom paa Studeringen, til han blev Hovmester paa Antvorskov Slot hos Conferentzraad Løvenørn, da han havde været der i nogle Aar, blev han Inspectør over Godset, og da fik han Lyst til Landlevnet, som han siden blev ved til sin Død, min

Moder, som endnu lever, er Datter af den afdøde Forvalter Fogh boede paa Lundbytorp, nu Friderichslund kaldet. —

Men nu vil jeg vende til mig selv, da det er mit og ikke mine Oldefædres og mine egne Forældres Levnet, der skal berettes om. — Jeg er da født, som for er meldt, den 22 Februarij 1777. Mit Fødested er en Landsbye Ruds Vedbye kaldet, hjemme hos mine Forældre var jeg til jeg i mit 5 Aar kom i Skoele hos Degnen i samme Bye, hvis Navn var Steinhaus²², en Mand der for sin gode Opdragelses Maade, ved at give god Undervisning i Religionen og ved sin Duelighed i sit Embede var æret og yndet af alle, hos denne gode Mand blev (jeg) til mine Forældre (tog) fra Byen, og ofte har siden efter begrædt hans Død, som indtraf kort efter.

Nu havde jeg allerede lært Catecismus, men det varede ikke længe, førrend jeg havde rent glemt, thi der (var) ingen Skoele der i Nærheden, og mine Forældre havde altid nok at bestille, endelig i mit 7de Aar begyndte jeg at skamme mig over min egen Uvidenhed og Dovenskab, begyndte altsaa igien at læse min Catecismus, deels under min Moders, deels under min Faders Anvisning indtil der kort efter kom en meget god Skoelemester til den nærmeste Bye, hvor jeg og min Broder²³, som er et Aar yngre end jeg, kom i Skole, men neppe var denne gode Begyndelse giort førrend Manden døde. —

Op nu var da den Skoelegang til Ende, nu drev der et Aars Tiid bort, førrend jeg bestilte noget igien, endelig kommer min Fader i Sælskab med en Degn som kaldte sig Wildgaard²⁴ og da denne hørte, at min Fader havde 2de Sønner, som skulde lære at skrive, regne og læse, da tilbyder han sig at imod (tage) os og som ogsaa kort efter skeete. Den samme Mand boede i Havreberg, og denne er det, der har givet mig de første Grunde i Regning, Skrivning og i Latinen dog hos ham var jeg ikke ret længe, men kom til en Præst ved Navn Bech²⁵ i samme Bye, en Mand der havde dybe Indsigter saavel i Religionen som i Sprogene. Hos ham lærte jeg at skrive en læselig Haand, regnede Cramers Regnebog reent ud, og læste Gramatica Latina, samt gjorde Stiil.

Tak være denne gode Mand, det er ham, jeg kan takke, fordi jeg er bleven ved Studeringen og ikke kom til Skibs, som var min Faders Attraae, da jeg altid har været en vild og med Paafund og Carnalier en stor Maitre; han temmede min store Vildskab med Formaninger og Forestillinger og ved at vise andre Menneskers Exempel, hvor ilde det var gaaet dem for deres Galskabs Skyld, og

uden et eeneste Slag bragte han mig saa vidt, at jeg inden kort, var blevet meget forbedret. —

Hans gode Kone²⁶ var saa paapassende med mig i henseende til at holde mig reenlig og net, at jeg har hende at takke for at jeg til denne Dag har skyet Ureenlighed som den største Pest. Under denne kloge Mands Opsigt og Anførsel havde været i nogen Tiid indtraf det ulykkeligste i mit heele Liv, nemlig min Fader døde.

De nøyere Omstændigheder herved vare. En Søndag, da han paa den Herregaard, hvor nu min Stedfader og Moder boer, var buden til Giæst, tillige med min Moder, til Herskabets Bord. Imedens de spiser, faar han et hastig Slag for Brystet, gaar fra Bordet ned i Forvalterens Kammer, og da de andre med min Moder kom ned til ham, kunde han hverken mæle eller tale. Endelig maatte de kiøre ham hiem i Chaisen, da han, omendskiøndt Veyen var kun et 1000 (Skridt?) ongefær, dog ikke kunde gaae den. Da han der med største Veemod blev modtaget af sine Børn forskaffede dette ham endnu flere Smarter. Følgerne af alt dette blev, at han strax maatte gaae til Sengs og blev i samme elendige Tilstand til næste Søndag, da Skaberen bortkaldte ham fra dette timelige til stor Smerte for hans efterlevende Enke og 9 Børn.

Og det desto mere da han nylig var kommet til den Gaard, og min Moder for gandske kort Tiid siden var kommet af Barselseng, med min yngste Broder²⁷, men det gik som Vergil siger sic voluere parca²⁸, dette kunde nu ikke blive anderledes. Men Moder var fremmed paa Gaarden, kiændte neppe andre end sine egne Børn. —

Her har jeg gaaet forlangt ind i mine Forældres Historie igien, men beder mig undskyldt. Nu gaar jeg da til mig selv igen. Da min Broder og jeg havde fulgt vores saa elskte Fader til Jorden, reiste vi efter nogle Dages Mellemrum til Havreberg igien til veltænkende Hr. Bech, og nu begyndte jeg for Alvor at læse, da jeg saae, at jeg ikke ved andet end Flittighed og god Opførsel kunde komme frem i Verden, saa læste jeg af alle Kræfter. Nu kom jeg snart saa vidt, at jeg kunde begynde at giøre smaae Stil Exempler, og da jeg havde særdeles Lyst til Skilddringer, og temmelig godt Genie, gjorde en anseelig Fremgang. —

NOTER

¹ BALTZER MATHIESEN var Borgmester 1657–1661 og 1670–1672. — ² LAURITS NIELSEN (1587–1656) Borgmester i Præstø og denne Bys betydeligste og rigeste Køb-

mand, skænkede bl. a. en pragtfuld Altertavle til Præstø Kirke. — ³ MARGRETHE FRANTZDATTER HAMMER blev 2. Gang gift med Borgmester i Vordingborg Tolder JENS CHRISTENSEN KJÆRULFF, begr. 23. Nov. 1685, han havde 1. Gang været gift med MARGRETHE NIELSDATTER (Skifte 5. Nov. 1673), der var Datter af Borgmester NIELS FRANDSEN (Skifte 21. Nov. 1660) og den energiske ANNE OLUFSDATTER SUAN, (Skifte 3. Sept. 1673), Søster til Hans Olufsen Suan. (Kjærulffske Studier, S. 408). — ⁴ PEDER PEDERSEN HEE, død c. 1680, 1649 Sognepræst i Øster-Egesborg. — ⁵ Borgmester Niels Frandsens Kone, Anne Olufsdatter Suan, hans Faster. — ⁶ LAURS SUAN, hans Farbror. — ⁷ FRANTZ HAMMER, hans Morfar. — ⁸ HYLLEBORG, gift med Slotskriver og Raadmand SØREN CLEMMENSEN, 1656 Tolder i Vordingborg. — ⁹ SUSANNE LARSDATTER HAMMER, levede 1671, Datter af Sognepræsten i Hammer LAURENTIUS JONSEN, gift 31. Juli 1642 med Faderens Efterfølger RASMUS MATHIESEN FAABORG. — ¹⁰ Hos Raadmand HANS KOCH røvede Svenskerne i 1658 4 Tønder Tjære, som han dog udløste med 6 Rigsdaler. — ¹¹ MARGRETHE LAURIDSDATTER, gift med Borgmester BALTZER MATHIESEN. — ¹² Formentlig en Datter af Niels Frandsen og Anne Suan. — ¹³ Margrethe Nielsdatter, Borgmester JENS CHRISTENSEN KJÆRULFFS Hustru. — ¹⁴ CHRISTEN NIELSEN SPEND, død 1678, c. 1657 Sognepræst i Vordingborg. — ¹⁵ Datter af Niels Frandsen og Anne Suan. — ¹⁶ ELIAS MONRAD født 1777, død 6. Juli 1816, Student. — ¹⁷ LAURITS NIELSEN GRAM, 1701–1775, Professor, 1759 Sognepræst i Stege, gift med JOHANNE ELISABETH BARCHMANN, 1716–1796. Om denne se Vita Johannis, Grammii, ed. Bjørn Kornerup, 1942, p. XXXIII ff. — ¹⁸ FREDERIK DE LØVENØRN, 1715–1779, Conferensraad, Amtmand over Korsør og Antvorskov Amter. — ¹⁹ CHRISTIAN FREDERIK V. HOLSTEIN, 1719–1802, Oberst, Kammerherre, 1778–1788 Ejer af Løvegaard. — ²⁰ EBBE BORCH, født 18. Febr. 1773 i Roskilde, 1794 Student, død 17. Jan. 1841 i København, Søn af Købmand i Roskilde ANDERS BORCH og KAREN MARGRETHE FUGL, der var en Datter af Amtsforvalter RASMUS FUGL og INGER NIELSDATTER FOGH. — ²¹ HANS GRAM, 1685–1748, Professor, Etatsraad, Gehejmearkivar. — ²² RASMUS NIELSEN STEENHUUS, 1708–1786, 1748 Degn i Ruds Vedby. — ²³ HANS GRAM, 1779–1836, Forpagter paa Lyngbygaard, Assistent paa Institutet paa Mørup. — ²⁴ CHRISTIAN FREDERIK WILLGAARD, 1727–1791, 1755 Degn i Slagelse. — ²⁵ HANS BECH, 1744–1818, 1785 Sognepræst i Havrebjerg, 1792 i Vig. — ²⁶ Enke JOSINE MARIE DORTHEA GRIL blev 21/4 1779 i København gift med Sognepræst HANS BECH. — ²⁷ HERMAN MICHAEL GRAM 1788–1851, Godsforvalter paa Knuthenborg. — ²⁸ Virg. Dan. I, 22.